

HOMILIA BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO
- Dzień Skupienia Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii Świętej

Skorzeszyce, 26 marca 2017 r.

1. Drodzy Bracia, Nadzwyczajni Szafarze Komunii świętej naszej diecezji kieleckiej. Od historycznego dnia Wielkiego Czwartku, kiedy w Wieczerniku Pan Jezus, nasz Boski Odkupiciel, wraz ze swoimi uczniami sprawował pierwszą w dziejach świata Eucharystię, świat już nie jest taki sam.

Do eucharystycznej i rzeczywistej obecności Pana Jezusa w Eucharystii odnoszą się też Jego słowa wypowiedziane do apostołów: *Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata* (Mt 28,16-20).

Ja jestem z wami aż do skończenia świata! Czy może być coś piękniejszego ponad to, że Bóg w Jezusie Chrystusie zapewnia nas o swojej obecności w świecie, obecności dla człowieka i w człowieku. *To jest chleb, który z nieba zstępuje: kto go spożywa, nie umrze. Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało za życie świata* (J 6,50-51).

Z życia eucharystycznego Kościoła i jego wiernych rodzi się to, o czym człowiek marzył od zawsze, ludzka nieśmiertelność. Eucharystia tak bardzo jednoczy nas z życiem Chrystusa, że nie mielibyśmy śmiałości nawet o tym pomyśleć, gdyby On sam nie powiedział nam: *Kto spożywa moje Ciało i Krew Moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim*. Przychodzą mi na myśl piękne słowa świętego Cypriana: „Niech Ten, który przebywa we wnętrzu naszych serc, będzie także obecny w naszym głosie”. Można dodać: niech będzie obecny w naszych czynach, w każdym przejawie naszej miłości (por. A. Séve, *Homilie niedzielne*, Kraków 1999).

2. Dzisiejsza uroczystość Zwiastowania Pańskiego jest świętem obecności Boga pośród nas, bowiem mocą Ducha Świętego Słowo stało się ciałem w łonie Maryi i zamieszkało między nami. Piękny i rzeczowy dialog anioła z Tą, którą nazwał „Pełną łaski”, prowadzi do gościnnego przyjęcia Jezusa w Tajemnicy Wcielenia (por. Łk 1,26-38). Jako chrześcijanie żyjemy darem Bożej obecności w Jezusie Chrystusie, a przez tysiąclecia było to tylko odległym marzeniem i oczekiwaniem ludu Starego Przymierza. Oczekiwanie to zostało wyrażone w prorockiej zapowiedzi, iż Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie go imieniem Emmanuel, to znaczy *Bóg z nami* (por. Iz 7,14).

Tajemnica Wcielenia jest wielką tajemnicą wiary, bowiem Bóg w Jezusie Chrystusie przyobleka się w ludzkie ciało i ludzką kondycję. Tym aktem znika z horyzontu niechciane dziedzictwo grzechu pierworodnego. Z ofiary Jezusa i jego wydarzeń zbawczych łaska chrztu nabierze tak nadzwyczajnej mocy oczyszczania i przemiany, że da człowiekowi nowe życie. Dlatego od chwili chrztu świętego, a szczególnie od momentu świadomego odczytania naszej chrześcijańskiej godności i naszego powołania, idąc śladem Jezusa mamy spełniać wolą Bożą (por. Hbr 10,4-10).

3. Jan Paweł II uczył, że Kościół rodzi się z tajemnicy paschalnej. Dlatego Eucharystia, która jest sakramentem tajemnicy paschalnej *stanowi centrum życia eklezjalnego*. Dostrzegamy to już w pierwszych relacjach o życiu Kościoła, jakie znajdujemy w Dziejach Apostolskich – wierzący w Chrystusa trwali w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach (Dz 2, 42; zob. *Ecclesia de Eucharistia*, 3). Niech nikt z ochrzczonych nie łudzi się, a my pamiętajmy szczególnie, że bez Eucharystii nie ma prawdziwej wiary i miłości, bez Eucharystii nie ma Kościoła!

Drodzy Bracia Szafarze! Na co dzień jesteście na pięknej drodze waszego życia, pośród waszych małżonek, dzieci i bliskich, rodziców i rodzeństwa, pośród waszych parafian. Dajecie dowody, że kto chce prawdziwie kochać, nie może tego uczynić bez Eucharystii. Dostrzegamy, że bez Eucharystii wiara jest

mała, słaba, niezdolna do ofiary. André Séve, francuski kapłan, zauważył, że człowiek żyjący z dala od Eucharystii może być nawet bardzo serdeczny – obecnie często się to spotyka – ale rzadko się zdarza, by kochał „tak jak Jezus”. Od 25-ciu lat mężczyźni naszej diecezji, ustanowieni jako Nadzwyczajni Szafarze Komunii świętej, niosą Ciało Pańskie chorym i opuszczonym, znękanym duchowo i doświadczonym przez życie. Ufam, że swoimi uczynicie słowa psalmisty Pańskiego, który głosił, że dla niego radością jest pełnić Bożą wolę (por. Ps 40).

Gratuluje Wam, waszym małżonkom i bliskim, tej pięknej drogi eucharystycznej posługi w Kościele kieleckim. Niech Maryja, Matka Wcielonego Słowa, wyprasza Wam potrzebne łaski i Boże błogosławieństwo, a ci, którym tak gorliwie posługujecie, niechaj darzą Was życzliwością. Amen!